

CẢNH GIÁC VỚI NHỮNG GIỌNG ĐIỆU XUYỀN TẠC CHỦ NGHĨA MÁC - LÊNIN VÀ TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH

GS TRẦN NHÂM

Kể từ khi ra đời, Đảng ta đã khẳng định đi theo chủ nghĩa Mác - Lênin, và sau này bổ sung tư tưởng Hồ Chí Minh thành một chỉnh thể là *chủ nghĩa Mác - Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh*, và xác định đây là nền tảng tư tưởng và kim chỉ nam hành động của Đảng và cách mạng. Chủ nghĩa Mác - Lênin là học thuyết "mở" chỉ ra mục tiêu, con đường, bước đi, phương pháp cách mạng không chỉ trong cuộc cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân mà cả trong công cuộc đổi mới xây dựng chủ nghĩa xã hội nữa. Thắng lợi của cách mạng Việt Nam từ trước đến nay và từ nay về sau đều bắt nguồn từ cơ sở tư tưởng lý luận chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh. Khẳng định lấy chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng, kim chỉ nam cho hành động là bước phát triển quan trọng trong nhận thức và tư duy lý luận của Đảng ta.

Cố tình làm ngơ hiện thực lịch sử, trong thời gian qua, xuất hiện một làn sóng mới với những giọng điệu nhằm tai xuyên tạc nền tảng tư tưởng của Đảng ta, xuyên tạc

mối quan hệ giữa chủ nghĩa Mác - Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh.

1- Họ châm biếm và miệt thị một cách gay gắt rằng "cái gọi là chủ nghĩa Mác - Lênin đó trên thực tế đã không còn là kim chỉ nam cho hành động của chúng ta nữa". Từ chỗ hạ thấp vai trò chủ nghĩa Mác - Lênin bằng cách thay vào đó là *lý luận Mác* đến chỗ thay *chủ nghĩa Lênin* bằng cụm từ *có sự đóng góp của Lênin*, để rồi cuối cùng họ khẳng định rằng không có cái gọi là "chủ nghĩa Mác - Lênin", vì chủ nghĩa ấy đã "mất tính tất yếu, mất quyền tồn tại, mất tính hợp lý" rồi. Sự mơ hồ, lẫn lộn ở đây chính là họ lấy thuật ngữ biện thay cho phép biện chứng. Họ nhập nhằng, lẫn lộn giữa sự giống nhau bề ngoài của khái niệm *khủng hoảng về nhận thức lý luận* với khái niệm *khủng hoảng về học thuyết*, mà không thấy nội hàm, bản chất của hai khái niệm ấy có sự khác nhau.

2- Họ cho rằng từ lâu nay, Đảng ta đã bị chủ nghĩa Mác - Lênin "trói chân trói tay", lóng vóng với việc trung thành hay không trung thành với chủ nghĩa đó, không

dám nhìn thẳng vào sự thật, vượt lên chính mình để gạt bỏ mọi trở ngại, tháo tung sự trói buộc của cái gọi là "chủ nghĩa Mác - Lênin". Như vậy, cái mà họ định cởi bỏ, tháo tung sự trói chân trói tay đó không phải là những nhận thức giáo điều, rập khuôn, sai lệch về chủ nghĩa Mác - Lênin mà chính là bản thân *học thuyết Mác có sự đóng góp của Lênin*. Vì theo họ thì học thuyết ấy là của thế kỷ thứ XIX, đến nay bước vào thế kỷ XXI đã lỗi thời rồi. Tuy nhiên, họ cố vót vát mà nói rằng có những điểm, những phần còn có thể dùng được cho cuộc sống hôm nay, may ra chỉ còn lại là phương pháp biện chứng.

Nhấn mạnh phương pháp biện chứng duy vật không có nghĩa là từ đó cho rằng trong chủ nghĩa Mác - Lênin, cái còn có giá trị có thể dùng được chỉ là phương pháp, còn lý luận, học thuyết thì tất cả đã lỗi thời, như họ đã nói bừa. Thật ra, nếu hiểu đúng bản chất của vấn đề thì trong chủ nghĩa Mác - Lênin, phương pháp và lý luận bao giờ cũng thống nhất với nhau, gắn kết chặt chẽ không tách rời. Bởi không thể nào nghiên cứu và vận dụng sáng tạo lý luận, học thuyết Mác - Lênin mà lại không nắm vững phép biện chứng của nó. Phương pháp thể hiện và xuyên suốt trong học thuyết, là linh hồn sống của lý luận, còn lý luận là sản phẩm tất yếu của sự vận dụng phương pháp vào thực tiễn. Chủ nghĩa Mác - Lênin vốn là học thuyết mở, không ngừng phát triển chính là ở sự thống nhất biện chứng, sự gắn bó hữu cơ giữa phương pháp và lý luận. Chính vì thế nó mới xứng đáng giữ vai trò nền tảng, kim chỉ nam cho hành động của các đảng cộng sản. Vứt bỏ lý luận, giữ lại phương pháp là điều không thể! Thực chất là họ muốn bỏ đi tất cả.

Họ ám chỉ Đảng ta "câu nệ và nô lệ với quá khứ", không dám tự vứt bỏ sự trói buộc vô lý của cái gọi là "sự trung thành với chủ nghĩa Mác - Lênin", và họ lên án chính "sự trung thành" đó của Đảng ta đã cản trở sức sống của dân tộc, và sẽ phải "trả giá trước lịch sử". Cần phải nhấn mạnh rằng sự trung thành với chủ nghĩa Mác - Lênin của Đảng ta không phải được xây dựng trên ý muốn chủ quan mà được xác lập trên một cơ sở khách quan với chiều dài lịch sử phát triển của Đảng. Từ khi chủ nghĩa Mác - Lênin thâm nhập vào Việt Nam do Nguyễn Ái Quốc - Hồ Chí Minh truyền bá rộng rãi, thì mới có bước ngoặt căn bản của cách mạng Việt Nam. Kể từ đó, chủ nghĩa Mác - Lênin không ngừng phát triển bền vững cùng với toàn bộ tiến trình đi lên của cách mạng Việt Nam. Ở đây, bản chất cách mạng và khoa học của chủ nghĩa Mác - Lênin được vận dụng một cách sáng tạo, phát triển một cách đầy đủ trên mảnh đất Việt Nam. Nhờ đó, Đảng ta đề ra được đường lối chiến lược, sách lược và phương pháp cách mạng đúng đắn, đưa cách mạng nước ta đi từ thắng lợi này đến thắng lợi khác, những thắng lợi có ý nghĩa lịch sử to lớn của sự nghiệp giải phóng dân tộc, thống nhất Tổ quốc, của công cuộc tìm đường, khai phá đầu tiên chưa có tiền lệ trong lịch sử, để đưa một đất nước kém phát triển đi lên chủ nghĩa xã hội bỏ qua chế độ tư bản chủ nghĩa.

80 năm qua, những người cộng sản và các tầng lớp nhân dân Việt Nam đã thể nghiệm sâu sắc kinh nghiệm chính trị bản thân và tự ý thức rõ chủ nghĩa Mác - Lênin là kim chỉ nam cho hành động cách mạng của mình, do đó luôn biểu thị lòng thành kính, sự trung thành vô hạn và thái độ luôn

luôn trân trọng tự đáy lòng mình đối với chủ nghĩa Mác - Lênin, ra sức học tập, nghiên cứu, vận dụng và phát triển chủ nghĩa Mác - Lênin vào hoạt động thực tiễn; luôn xác định niềm tin vững chắc có căn cứ khoa học vào một học thuyết đã trở thành nền tảng tư tưởng của Đảng, của cách mạng Việt Nam. Cho nên, trung thành hay không trung thành với chủ nghĩa Mác - Lênin không phải chỉ do tự mình muốn mà được, suy cho cùng, đó là tất yếu lịch sử, là đòi hỏi của hiện thực khách quan.

Còn một sự thật lịch sử nữa về bài học không trung thành với chủ nghĩa Mác - Lênin của êkíp Goócbachốp đã dẫn Liên Xô đến sự sụp đổ và tan rã vào năm 1991, buộc họ phải trả giá trước lịch sử. Ở đây, sự trả giá là do không trung thành với chủ nghĩa Mác - Lênin. Hãy ngược dòng lịch sử 20 năm trước đây ở Liên Xô. Trong quá trình cải tổ, êkíp Goócbachốp viện cố chống giáo điều hóa chủ nghĩa Mác - Lênin để phủ nhận và bác bỏ tất cả những nguyên lý cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lênin, đã làm cho Đảng Cộng sản Liên Xô mất đi cái nền tảng, kim chỉ nam cho hành động, không còn hệ tư tưởng chỉ đạo của Đảng, dẫn đến chỗ tan rã về mặt tư tưởng - chính trị. Còn kẻ thù thì lợi dụng cơ may hiếm có để tiến công vào chủ nghĩa Mác - Lênin và ra sức chống đảng cộng sản, chống chủ nghĩa xã hội, tạo thuận lợi cho sự thâm nhập tư tưởng tư sản vào ý thức xã hội và bọn cơ hội.

Nguyên tắc cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lênin là nguyên tắc tập trung dân chủ đã bị họ xóa bỏ. Từ đó, chủ trương dân chủ hóa không có giới hạn đã mở đường cho chủ nghĩa vô chính phủ, cho sự hỗn loạn trong xã hội phát triển hết cỡ. Việc chấp nhận và

thực thi đa nguyên chính trị, đa đảng đối lập đã mở đường cho việc hình thành các tổ chức đủ màu sắc chính trị khác nhau chống lại đảng cộng sản. Nội bộ đảng chia rẽ, phân hóa thành nhiều phe nhóm. Chính vì từ bỏ nguyên tắc tập trung dân chủ mà sự thống nhất trong Đảng bị phá vỡ, kéo theo sự tan vỡ khối thống nhất trong xã hội. Rồi các lực lượng chống Đảng, chống chủ nghĩa xã hội lợi dụng cơ hội cướp lấy chính quyền từ tay Đảng, loại Đảng ra khỏi vũ đài chính trị và đưa xã hội đi theo quỹ đạo của chủ nghĩa tư bản.

Vậy thì ở đây, sự trả giá trước lịch sử là do trung thành hay không trung thành với chủ nghĩa Mác - Lênin? Câu trả lời đã quá rõ ràng: sự phản bội chủ nghĩa Mác - Lênin của êkíp Goócbachốp đã phải trả một cái giá quá đắt trước lịch sử. Bài học chưa ráo mực, tất cả hãy còn nguyên vẹn. Chẳng lẽ cái giá mà những người cộng sản Liên Xô phải trả trước lịch sử chưa đủ để rút ra bài học lịch sử hay sao?

3- Cuối cùng họ kiến nghị "*lấy tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng của Đảng để tạo nên một sự đồng thuận xã hội rộng lớn*". Họ cho rằng nếu "không biết khai thác thuận lợi vô song đó để đi đến những đột phá trong đổi mới tư duy về Đảng... thì Đảng sẽ tự đánh mất thời cơ và có tội với lịch sử". Luận cứ mà họ định lấy tư tưởng Hồ Chí Minh thay thế chủ nghĩa Mác - Lênin là "*trong tư tưởng Hồ Chí Minh hàm chứa những phần tinh túy nhất của học thuyết khoa học và cách mạng của Mác*". Ở đây họ nhập nhằng "đánh lộn con đen" giữa học thuyết Mác và tư tưởng Hồ Chí Minh, rằng tư tưởng Hồ Chí Minh đã bao quát hết cả tinh hoa nhất của chủ nghĩa

Mác, thì chỉ cần lấy tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng của Đảng là đủ, hà tất phải giữ lại *học thuyết Mác có phần đóng góp của Lenin* làm gì? Họ an ủi những ai còn nặng lòng với chủ nghĩa Mác - Lenin, rằng dù chủ nghĩa ấy đã "mất tính tất yếu, mất quyền tồn tại, mất tính hợp lý" đi nữa, vẫn sẽ tìm thấy những phần tinh túy của học thuyết Mác còn sống trong tư tưởng Hồ Chí Minh.

Đảng ta đã từng khẳng định rằng chủ nghĩa Mác - Lenin là một trong những nguồn gốc quan trọng nhất sản sinh ra tư tưởng Hồ Chí Minh, là cái cốt lõi nhất đem lại cho tư tưởng ấy tính cách mạng và tính khoa học. Thắng lợi của cách mạng Việt Nam từ trước đến nay đều xuất phát từ hết từ nguồn gốc lý luận Mác - Lenin. Chính trên ý nghĩa ấy, dù bất cứ tình hình nào, không thể lấy tư tưởng Hồ Chí Minh thay thế cho chủ nghĩa Mác - Lenin, bởi vì chủ nghĩa Mác - Lenin là một học thuyết có hệ thống, học thuyết "khung" bền vững, năng động, không ngừng được bổ sung, phát triển. Bản thân tư tưởng Hồ Chí Minh nằm trong hệ tư tưởng của chủ nghĩa Mác - Lenin, sáng tạo và phát triển trên cơ sở chủ yếu nhất là chủ nghĩa Mác - Lenin. Do đó, trong nền tảng tư tưởng của Đảng ta, chủ nghĩa Mác - Lenin và tư tưởng Hồ Chí Minh là một thể thống nhất, không được đối lập và không thể tách rời chúng với nhau, vì làm như vậy tức là phủ nhận mối liên hệ nội tại cả về lôgích và lịch sử của chủ nghĩa Mác - Lenin và tư tưởng Hồ Chí Minh.

Chính trên ý nghĩa ấy, yếu tố làm nền tảng tư tưởng, kim chỉ nam cho hành động của Đảng ta là bao gồm cả chủ nghĩa Mác - Lenin và tư tưởng Hồ Chí Minh, chứ không

chỉ có riêng một yếu tố nào. Lấy tư tưởng Hồ Chí Minh thay thế chủ nghĩa Mác - Lenin thực chất là hạ thấp tư tưởng Hồ Chí Minh. Đối lập và tách rời tư tưởng Hồ Chí Minh ra khỏi chủ nghĩa Mác - Lenin thì không còn tư tưởng Hồ Chí Minh nữa. Nếu chỉ có dựa vào truyền thống văn hóa tốt đẹp của dân tộc và những tinh hoa tư tưởng của nhân loại mà gạt bỏ chủ nghĩa Mác - Lenin ra khỏi nguồn gốc sản sinh ra nó, thì có còn là thực chất tư tưởng Hồ Chí Minh hay không?

Lấy tư tưởng Hồ Chí Minh thay thế chủ nghĩa Mác - Lenin sẽ làm cho nền tảng tư tưởng của Đảng mất cơ sở tồn tại. Thật ra, đây chỉ là sự cóp nhặt những quan điểm quen thuộc của các trào lưu chống chủ nghĩa Mác - Lenin được đẩy lên rầm rộ sau sự sụp đổ và tan rã của Liên Xô và Đông Âu xã hội chủ nghĩa vào đầu thập kỷ 90 của thế kỷ trước mà thôi. Còn vấn đề "tự mình đánh mất thời cơ" là thời cơ nào và "có tội với lịch sử" là tội gì? Phải chăng Đảng không chấp nhận đề nghị của họ thì có nghĩa là họ đã đánh mất thời cơ "xóa bỏ" chủ nghĩa Mác - Lenin một cách công khai và triệt để? Họ muốn tạo ra "thời cơ", nhưng trong đất nước Việt Nam này họ làm gì có khả năng và điều kiện tạo được thời cơ đó. Đối lập và tách rời chủ nghĩa Mác - Lenin và tư tưởng Hồ Chí Minh chính là họ có tội với lịch sử khi các thế hệ người Việt Nam chúng ta một lòng một dạ trung thành vô hạn với hệ tư tưởng đó. Đề cao tư tưởng Hồ Chí Minh để rồi xóa bỏ chủ nghĩa Mác - Lenin cũng là có tội lớn đối với bản thân tư tưởng Hồ Chí Minh, bởi vì họ đã đánh mất quyền tồn tại của nó với tư cách một hệ tư tưởng cách mạng và khoa học, đánh mất những phần tinh túy nhất của học thuyết Mác - Lenin trong tư tưởng Hồ Chí Minh.